

Los Williams

Direcció: Raúl de la Fuente **Guió:** Amaia Remírez **País:** Espanya **Durada:** 85 min **Any:** 2024 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental **Música:** Mikel Salas **Fotografia:** Raúl de la Fuente, Gorka Gómez Andreu **Distribuïdora:** 39 Escalones Films **Estrena a Espanya:** 31/10/2024
Pendent de qualificació
Versió original en espanyol

SINOPSI

Documental narrat en primera persona per Iñaki i Nico Williams. Dos germans, futbolistes, bascos i "beltzes", descendents de ghanesos, ens descobreixen la seva increïble història a través dels dos anys més crucials de les seves vides. Des de la seva històrica participació al Mundial de Qatar per dues seleccions diferents, fins a l'anhelada victòria de l'Athletic Club a la Copa del Rei després de 40 anys, i el triomf del Nico a l'Eurocopa. Dues estrelles internacionals, cara a cara amb el seu passat i el seu futur, a través dels conflictes que han marcat la seva vida: racisme, identitat, frustració, ambició i èxit. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Balleu, balleu, germans

'Los Williams', dirigit per Raúl de la Fuente, autor de 'Un día más con vida', és un portentós estudi sobre l'emigració, els somnis, la lleialtat i el futbol

La pel·lícula no comença, seria massa fàcil, a San Mamés. Ni sobre la gavarra. La pel·lícula de l'autor i de la productora de *Maldita, a love song for Sarajevo*, aquest tros de cinema musical, comença a Adorkope, al costat del llac Volta. A Ghana. Dos nens somien i pesquen. Un té por del dimoni de les aigües i sap que avui les xarxes estan adormides i no hi cauran gaires peixos. L'altre vol marxar a Europa. I esdevenir el millor futbolista del món. No, no són Iñaki i Nico Williams sinó el Mills i el Kudzi. Però quan juguen (nois i noies junts i com toquen la pilota les noies!) llueixen samarretes de l'Athletic. La pel·lícula no comença amb la glòria de la Copa. Ni la del Rei ni la d'Europa sinó amb el relat d'una travessia pel desert. La que emprenen Maria Arthuer (visca la mare que us va parir, Iñaki, Nico!) i Felix Williams per buscar-se el futur més enllà de Nigèria, el Sàhara, Algèria o el Marroc. A l'altra banda, sempre a l'altra banda. I van veure morir gent als camins que no són camins. I van passar la reixa. I ella estava embarassada. I els van portar a Bilbao. Al barri de San Francisco. I els va acollir Iñaki Madrones, sacerdot. I va néixer el nen. A Bilbao i li van dir com al capellà bo. I després el pare va haver d'anar a Anglaterra a treballar. Per la crisi. I la mare a Noain, on arribava caminant des del barri de Buztintxuri. I l'Iñaki ja jugava a futbol. I van avisar Félix Tainta i es va oferir a obrir-li camins. I el primer contracte va ser de 150.000 euros (bruts) amb els quals van pagar els 15 anys que els quedaven d'hipoteca. I havia nascut el Nico, però encara no era, com pensa el seu germà, el millor extrem del món.

Vindran més tard els gols, els triomfs, les derrotes i hi haurà futbol del bo, del ben filmat, del ben muntat, a la pantalla però això no és una pel·lícula sobre la Lliga o la Pilota d'Or (que també) sinó un document sobre l'amistat, la fraternitat, la lleialtat, els somnis fets realitat (elevada a la màxima potència), els negres que venen bufandes no oficials de l'Athletic a les portes de l'estadi on juguen els Williams. Un film sobre l'Àfrica jove que somia i juga. Sobre Opanin Kwame Akumany, el senyorial i savi avi del Nico i l'Iñaki.

'Yankko osáa' vol dir en un dels 80 idiomes que es parlen a Ghana, 'ballem' i és una frase incorporada al llenguatge dels Williams al camp. La seva pel·lícula és una invitació a ballar. De vegades sobre la navalla.

Begoña del Teso - diariovasco.com